

Sygn. akt VI U 565/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	Aplikant Radcowski Paweł Joniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 czerwca 2013 r. w S.

sprawy S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 14 marca 2013 roku nr E- (...)

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił S. K. prawa do uchylenia decyzji z 19 sierpnia 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury na okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że brak jest podstaw do podjęcia wypłaty świadczenia od dnia 1 października 2011 r., wskazując, że przepis art. 103a utracił moc prawną od dnia 22 listopada 2012 r. na podstawie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., w którym uznano że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, dalej jako: ustawa emerytalna) dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Ubezpieczona odwołała się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez uchylenie decyzji ZUS z 12 października 2011 r. w części w jakiej decyzja ta zawiesza prawo do emerytury na okres od 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. Skarżąca wywodziła, że decyzja ZUS z 12 października 2011 r. została oparta na normie prawnej uznanej za niezgodną z Konstytucją, toteż zachodzi podstawa do jej uchylenia. Wskazując na powyższe, wniosła o wypłatę

świadczeń emerytalnych wraz z odsetkami za opóźnienie w wypłacie zawieszonych świadczeń emerytalnych za okres od 1 października 2011r.

Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania w całości, z argumentacją jak w zaskarżonej decyzji. Dodatkowo wskazał, że ubezpieczona, która nabyła prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2008 r. nie mieści się w kręgu osób, w stosunku do których TK orzekł niezgodność z Konstytucją art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 11 czerwca 2013r. przekazano organowi rentowemu do merytorycznego rozpoznania poprzez wydanie decyzji wnioski ubezpieczonej o wypłatę odsetek od zawieszonych świadczeń emerytalnych (art. 477¹⁰ § 2 k.p.c.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. K. urodziła się w dniu (...)r. (Niesporne)

Od września 1987 r. i nadal (także po dniu 1 października 2011 roku) jest nieprzerwanie zatrudniona na podstawie umowy o pracę w przedsiębiorstwie Poczta Polska Oddziale Rejonowym w S..

Niesporne, a nadto dowód: dokumentacja w aktach ZUS O/S. dot. ubezpieczonej.

S. K. w dniu 20 czerwca 2008 r. złożyła w ZUS O/S. wniosek o emeryturę, w którym zaznaczyła, że nadal pozostaje w stosunku pracy.

Decyzją z 30 września 2008 r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 1 czerwca 2008 r., tj. od miesiąca złożenia wniosku i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczoną zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury, ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Dowody:

- wniosek - k. 1-2 plik VI akt rentowych;
- decyzja z 30.09.2008 r. - k. 59-60 plik VI akt rentowych.

W styczniu 2009r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych poinformował S. K. o zmianie przepisów, tj. o uchyleniu ust. 2a art. 103 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i o możliwości podjęcia wypłaty emerytury.

W dniu 29 stycznia 2009 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wnioski o podjęcie wypłaty emerytury w zmniejszonej wysokości w związku z osiągnięciem przychodu powyżej 70% przeciętnego wynagrodzenia.

Decyzją z dnia 2 lutego 2009 r. organ rentowy ponownie ustalił oraz wznowił wypłatę świadczenia dla ubezpieczonej.

Dowody:

- informacja z ZUS – k. nienumerowana plik VI akt rentowych;
- wniosek z 29.01.2009 r. – k. 61 plik VI akt rentowych;

- decyzja 2.02.2009 r. - k. 63 plik VI akt rentowych.

Decyzją z 12 października 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z urzędu wstrzymał S. K. dalszą wypłatę emerytury, z uwagi na kontynuowanie przez nią zatrudnienia. Organ rentowy wskazał, iż w celu podjęcia wypłaty emerytury ubezpieczona winna przedłożyć świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Niesporne, a nadto dowody:

- decyzja z 12.10.2011 r. - k. 82 plik VI akt rentowych.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa, wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Wyrok ten został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 22 listopada 2012r., poz. 1285.

Niesporne.

W dniu 30 listopada 2012 r. ubezpieczona złożyła w organie rentowym wniosek o wypłatę zaległych zawieszonych świadczeń emerytalnych oraz o wznowienie wypłaty zawieszonych świadczeń emerytalnych

Dowód: wniosek - k. 87 plik VI akt rentowych.

Na mocy decyzji z dnia 7 lutego 2013 r. organ rentowy podjął wypłatę należnej ubezpieczonej emerytury od dnia 22 listopada 2012 r., wskazując, że decyzja została wydana w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r.

Niesporne, a nadto dowód: decyzja z 7.02.2013 r. - k. 91-94 plik VI akt rentowych.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszym postępowaniu ubezpieczona domagała się wznowienia wypłaty należnego jej świadczenia emerytalnego i wypłaty wyrównania wraz z odsetkami za okres od 1 października 2011 r., kwestionując prawidłowość zawieszenia przez organ rentowy - w decyzji z dnia 12 października 2011 r. - wypłaty należnej jej emerytury na podstawie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej i wskazując, iż do jej sytuacji znajduje zastosowanie wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r.

Zdaniem Sądu powyższe stanowisko ubezpieczonej trzeba było jednak uznać za bezpodstawne.

Sąd zwrócił bowiem uwagę, że badając zgodność z Konstytucją normy art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych, Trybunał Konstytucyjny powiązał treść tego przepisu właśnie z treścią art. 103a ustawy emerytalnej, wskazując iż oba te przepisy nie znajdują zastosowania do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Oceniając skutki wyroku Trybunał doprecyzował przy tym, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą, jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury, nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. W stosunku więc tylko do tych właśnie osób przepis art. 28 cyt. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych w zakresie w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy emeryturach i

rentach z FUS utracił moc z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw, czyli z dniem 22 listopada 2012 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1285).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, że w rozpoznawanej sprawie ubezpieczona niewątpliwie miała przyznane prawo do wcześniejszej emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r., jednakże nie w okresie wskazanym przez Trybunał Konstytucyjny. Jak bowiem wynika z niespornych ustaleń stanu faktycznego S. K. uzyskała prawo do świadczeń emerytalnych już na mocy decyzji ZUS O/S.z dnia 30 września 2008 r. znak (...) od 1 czerwca 2008 r., tj. od złożenia wniosku o emeryturę. Prawo do tego świadczenia zostało jej więc przyznane przed dniem 8 stycznia 2009 r. W związku z powyższym S. K. niewątpliwie nie należy do grupy ubezpieczonych, którym na podstawie omawianego orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego przysługuje nieprzerwane prawo do wypłaty emerytury. Grupa ta bowiem obejmuje tylko osoby, które nabyły to prawo w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu mającego znaczenie w tej sprawie swojego wyroku z dnia 13 listopada 2012 r. podkreślał wszak, że rozpatrywana sprawa będąca przedmiotem orzeczenia nie dotyczyła istoty rozwiązania zawartego w art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Trybunał badał zastosowanie nowej treści ryzyka emerytalnego na podstawie art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. do osób, które w momencie jej wejścia w życie miały ustalone prawo do emerytury na podstawie przepisów które nie uzależniały realizacji prawa do emerytury (wypłaty) od rozwiązania stosunku pracy.

Tymczasem S. K. ustalono prawo do emerytury w czasie, gdy obowiązywał art. 103 ust. 2a ustawy emerytalnej, który brzmiał identycznie, jak dodany nowelą z 16 grudnia 2010 roku art. 103a ustawy emerytalnej. Decyzją z dnia 30 września 2008, organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 1 czerwca 2008 r. i jednocześnie zawiesił wypłatę świadczenia, z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Ubezpieczona była wówczas w identycznej sytuacji prawnej i faktycznej, jak ta, w której znalazła się od 1 października 2011r., stąd też – zdaniem Trybunału Konstytucyjnego, którym w takich przypadkach sądy powszechne są związane – nie ma powodu, by przyznawać jej szczególną ochronę.

Nie uszło uwadze Sądu, że od 1 stycznia 2009 r. organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia, mimo że ubezpieczona nadal kontynuowała zatrudnienie. Jednakże w tym miejscu podkreślenia wymaga, że podjęcia wypłaty emerytury nie można utożsamiać z ustaleniem/nabyciem prawa do emerytury w okresie kiedy nie istniał wymóg rozwiązania stosunku pracy celem realizacji prawa do emerytury tj. w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Podjęcie dotyczy bowiem wyłącznie czynności technicznej, związanej z faktyczną wypłatą (lub brakiem wypłaty) już wcześniej nabytego (ustalonego) świadczenia. Fakt dokonania takiej czynności nie mógł mieć więc żadnego znaczenia w tej sprawie.

Reasumując, trzeba wskazać że w niniejszej sprawie zaszyły przesłanki, które uprawniały organ rentowy do zawieszenia wypłaty emerytury S. K. w okresie od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. (prawidłowość postępowania organu rentowego po tej dacie nie podlega ocenie sądu, który orzeka wyłącznie w granicach zaskarżonej decyzji). Ubezpieczona w dniu wejścia w życie przepisu art. 103a ustawy emerytalnej pobierała przyznane jej świadczenie, kontynuując jednocześnie zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy, na rzecz którego wykonywała zatrudnienie bezpośrednio przed nabyciem prawa do emerytury, tj. przed dniem 1 czerwca 2008 r. Trafnie więc zauważył organ rentowy, że swoim zachowaniem wyczerpała dyspozycję znowelizowanego art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) i zasadnie wstrzymał jej wypłatę świadczenia emerytalnego. Tym samym zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 12 października 2011 r. należy uznać za prawidłową i odpowiadającą obowiązującemu prawu.

Mając na uwadze powyższe, w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie.